

den lumsk, snedigt udtænkt taktik, som hr. Frank Dahlgaard kan få øje på, så er det simpelt hen, fordi man kan bruge forskellige medier på forskellige tidspunkter til forskellige ting. Vi har jo i prioriteringen af de midler, der bliver afsat, satset på, at vi får delt dem ud til partierne og bevægelserne og bredt dem ud i landskabet, og at man så selv kan vælge.

Så synes jeg også, at man bør sige her i Folketinget, at det faktisk er sådan, at Folketingets EU-Oplysning ligesom tidligere giver et tilbud til alle partierne om, at de alle kan vedlægge materiale, i det omfang de nu mener, det skal med ud til folk for at give den brede oplysning, når befolkningen henvender sig til EU-Oplysningen. Så det er altså muligt i en samlet pakke at få oplyst nøjagtigt, hvad de her ting handler om.

Så vil jeg gerne sige til hr. Frank Dahlgaard om det med at gå ud alene, at sagen er, at når man har en intern partidebat, så må man vel for søren selv om, hvordan man tilrettelægger nogle ting, og hvis man er på besøg rundt om i landet som minister, er det vel også i orden, at man inkluderer EU-spørgsmål.

Det, der nu starter som den officielle del, fordi vi har en folkeafstemning, bliver jo en bred diskussion, hvor forskellige politiske kræfter til højre og venstre, ja- og nejsigere, deltager, og det deltager vi allerede i i stort omfang, og det gør vi også fremover.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, jeg synes er problemet med hr. Claus Larsen-Jensens position i den her sag, er, at regeringen på den ene side finder, at den kan disponere over statskassen og lade udsende store, tykke propagandamaterialer og efterfølgende en serie af propagandapjecer med ren jpropaganda, men derefter på den anden side afviser et forslag, et rimeligt og ordentligt forslag, som også er brugt med gode erfaringer tidligere, og det ved hr. Claus Larsen-Jensen jo også fra 1992 – og så kommer man med nogle søforklaringer!

Jeg ved godt, at JuniBevægelsen havde nogle mere vidtgående ønsker, men nu siger jeg altså, at hvis nu Socialdemokratiet får det tilbud fra Enhedslisten, at vi kunne blive enige om, at vi ikke behøver at skrive en fællesside, og at det bliver dem, der er repræsenterede i Folketinget og i Europa-Parlamentet, som hver får deres placering i den avis, hvad er der så tilbage for

hr. Claus Larsen-Jensen at klamre sig til? Kan vi så ikke blive enige om at gøre det?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har vi jo for tiden diskussionen kørende i Europaudvalget om, hvordan vi gør det, så derfor vil jeg godt prøve, om vi ikke kan snakke os ind til hinanden frem for fra hinanden.

Hr. Claus Larsen-Jensen er fuldstændig klar over, at SF ønsker en husstandsomdelt avis, og jeg øjnede en chance for, at vi kunne komme videre i nogle snakker, frem for at Socialdemokratiet skulle grave sig ned i en grav her – en nejgrav – så jeg vil godt høre, om hr. Claus Larsen-Jensen dog ikke vil tage imod hr. Keld Albrechtsens fremstrakte hånd. Kan vi ikke snakke om det, i stedet for at det hele bliver så firkantet?

En husstandsomdelt avis kan være ét af virkemidlerne, og så er EU-Oplysningens andre aktiviteter og så det, vi i øvrigt hver for sig laver som partier, andre midler. Kunne det ikke være en idé, at vi snakkede videre, frem for at hr. Claus Larsen-Jensen bliver alt for sur på de her folk, der er kommet med angreb mod ham i dag?

Jeg synes, vi skal holde fast i, at vi fortsætter snakken, for SF vil gerne have en husstandsomdelt avis, og jeg er helt sikker på, at hr. Claus Larsen-Jensen godt vil være med til at snakke videre om det.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jamen for at der ikke skal være tvivl om det, så vil Dansk Folkeparti da også strække hånden frem, hvis det kan hjælpe på, at vi sammen måske får lavet en informationsavis bestående af de forskellige opfattelser, der er repræsenterede her i Folketinget, hvis det er det, der skal til for at få et kompromis, for ellers synes jeg nok, at bevægelserne, som har interesse i det spørgsmål, principielt også skal have lejlighed til at markere sig i en sådan informationsavis, men altså hånden er da strakt frem.

Så vil jeg godt lige spørge hr. Claus Larsen-Jensen, om han mener, det kan være fair og rigtigt, at de, der i givet fald har flest penge til en kampagne, måske kan få held til at overbevise nogle enkelte om det synspunkt, der gås ind for her. Jeg ved godt, at den danske befolkning skal man altså ikke se ned på. Den er veloplyst, og den kan godt selv træffe en afgørelse, men nog-